

ת"פ 31459/12 - מדינת ישראל נגד עבד אל פתח אבו קריינאת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 15-12-31459 מדינת ישראל נ' אבו קריינאת(עוצר)
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליו ביתן

המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: עבד אל פתח אבו קריינאת (עוצר)

זכור דין

1. בטרם שמיעת הרأיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרת כתוב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם חוקן והנאשם הודה בעובדות כתוב האישום המתוקן, שאליה עיקריה-

בין ע.מ.,olid 1998 (להלן: "המתלון") לבן הנאשם, ישנה היכרות קודמת. בתקופה הרלוונטית לאישום לא היה הנאשם רישיון נהיגה והוא מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. בתאריך 06.12.15 בשעות השעה 16:30 עבד המתלון כשומר באתר מסילת ברזל באזורי נחל צין (להלן: "האתר"). באתר היי, בין היתר, כל עובדה המהוים ציוד קבוע, ובינם טרקטורים, שני קונטינרים וגנרטטור. הנאשם קשר עם אחר, שוקרי אבו קריינאת (להלן: "שוקרי"), לדריש נכס באזומים מהשומר באתר באמצעות סכין, לנעל אותו באחד הקונטינרים ולגנוב את הגנרטטור מהאתר. בהמשך לקשר, הצדידו הנאשם ושוקרי ברכב מסווג "מזדה" השיר לשוקרי (להלן: "הרכב"), בכובע גרב ובסכין.

בתאריך 06.12.115, בשעות השעה 16:30 הגיעו הנאשם ושוקרי לאתר, ברכב, כשהנאשם נהג ברכב ושוקרי לידו. שוקרי ירד מהרכב והנאשם המתין ברכב, ישב בכסא הנהג. שוקרי חבט כובע גרב על פניו, החזיק סכין בידו ונכנס לקונטינר המשמש כמשרד, בו שחה המתלון. שוקרי פנה למטלון כשהוא מחזיק את הסכין בידו, ואמר לו לשבת ולא לעשות דבר אחרית ירוג אותו, וזאת בכוונה להפחידו. המתלון שאל את שוקרי "שוקרי האם זה אתה", ואז שוקרי ניגש אליו, עמד מאחוריו, הניח את ידו הימנית מסביב לצווארו של המתלון, ואת ידו השמאלית הצמיד עם הסכין לאזורי החזה של המתלון, כדי למנוע ממנו להתנגד, הוציא את המתלון מהמשרד, והכנס אותו לקונטינר אחר והורה לו לשבת ולא לצאת, וסגר את הדלת על המתלון.

לאחר מכן, בשל חששו של שוקרי כי זהה, הוא ניגש למשרד,לקח את מכשיר הטלפון של המתלון ונמלט מהמקום. כעבור כשתים דקוט, לאחר שהמתלון שמע רעש של רכב נוסע מהמקום, הוא יצא מהקונטינר, רץ אל מחוץ לאתר והזעיק עזרה.

כעבור כעה, ובהתרבות בני משפטו של המטלון, נסעו הנאשם ושוקרי לדימונה, ובתיום עם קרוב משפחתו של המטלון, השאירו את הרכב בדימונה כשמפתחות הרכב על גג הרכב, והסתתרו בקרבתה מוקם. אותו קרוב משפחה הגיע למקום, פתח את הרכב באמצעות המפתחות, לicked את מכשיר הטלפון של המטלון והשיב לו אותו.

2. על יסוד הודהה הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בקשר קשור לפצע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); סייע לדרישת נכס באיזומים, לפי סעיף 404 ס'יפא בצירוף סעיף 31 רישא לחוק העונשין; הסטייעות ברכב לביצוע פצע, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש (להלן: "הפקודה"); ונήגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודה.

3. תחילה, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש, והצדדים הסכימו שיווג על הנאשם תסקير של שירות המבחן.

4. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 24, רווק. אינו עובד. הוא סובל מחלת עור זיהומית בעיטה נקבעו לו 60 אחוזי נכות והוא מקבל קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי. סיים 10 שנים לימוד. ציין, כי בשל מחלת העור שלו התקשה להגיע לבית הספר, והפסיק את לימודיו בגיל 16. התקשה למצאו עבודה הן בשל מצבו הרפואי והן בשל קושי בנידות מביתו. שיטף, כי סובל מממצא כספית בשל חובות גבוהים לחברות הטלפון ולכן אינו יכול להוציא רישיון נהיגה. תיאר את משפטו כנורמטיבית ושומרת חוק.

ה הנאשם נעדר הרשותות קודמות ונעדר עבר תעבורתי.

ה הנאשם הודה בעבירה אך נתה להשליך את האחריות לביצועה על גורמים חיצוניים. מסר, כי חווה במהלך ביצוע העבירה תחושות של בושה ופחד כלפי תגובת בני משפחתו למשעיו. שיתף כי מבין את חומרת מעשיו ומתחרט עליהם. ציין כי לאחר האירוע נערכה סולחה בין המטלון לבין והיחסים בין המשפחה תקינים.

שירות המבחן שקל את גורמי הסיכון והסיכון של הנאשם והתרשם כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהלות פורצת גבול וחוק וסביר, לאור האמור, ובהתחשב בכך שלאור מצבו הבריאותי סביר כי לא ניתן מתאים לביצוע עבודות שירות או של"צ, כי יש להטיל עליו עונשה מוחשית ומרתיעה.

5. לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, טענו הצדדים לעונש. המאשימה טענה למתחם עונש הולם הנע בין שישה חודשים מאסר בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשים מאסר בפועל, ועתירה להטיל על הנאשם על הנאשם מאסר בפועל בחלוקת האמצעי עליון של המתחם, וכן 6-7 חודשים פסילה, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. וב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש הולם נع משל"צ ועד לתקופת מאסר קצרה, ועתיר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. בנוספ', הסכים ב"כ הנאשם שיטול על הנאשם פיצוי למטלון או קנס. אשר לפסילה, טען, כי אין לנאים רישיון נהיגה וביקש שהפסילה שתוטל תהיה קצרה.

6. הנאשם הופנה למומנה על עבודות השירות על מנת שיחווה דעתו על האפשרות שהוא ישא את המאסר שיגזר עליו בעבודת שירות.

7. הממומנה על עבודות השירות זימן את הנאשם לראיון, אולם הנאשם לא התיצב.

8. בدين היום, הצינו הצדדים הסכמה לפיה הם ממליצים לבית המשפט, במשפט, להטיל על הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו, מאסר על תנאי, פסילה בפועל מלקביל רישון נהיגה לשך שישה חודשים, פסילה על תנאי וקנס בסך 500 ₪.

9. ב"כ המאשימה צין, כי לאור התפתחויותuaiירעו מאז הティיענים לעונש בעניינו של הנאשם, והעובדת כי הנאשם לא התיצב בפני הממומנה על עבודות השירות, הגיעו הצדדים לעונש מוסכם, כפי שהוצע, וטען כי העונש הולם את העבירות בנסיבותיו והוא ראוי. ב"כ הנאשם ביקש כי עונש המאסר על תנאי שיוטל על הנאשם יהיה מותן ויהלום את נסיבות המקירה ונסיבות הנאשם.

10. נטילת רכוש חזולת בכח או באזמים, פוגעת באושיות הסדר החברתי, טמונה בה סכנה לפגיעה בגוף ובנפש והיא יוצרת תחושת חוסר בטחון ופגעות. מילא, מתבקשתה לה תגובה עונשית משמעותית, להרתעת אלה שהרעים עולה במוחם, שתהופיע אותו ללא כדי.

11. לאחר ששאלתי בדבר, באתי למסקנה כי יש לכבד את המלצה הצדדים לעונש -

א. העונש המוצע, כולל מאסר בפועל לתקופה ממשית.

ב. חלקו של הנאשם בפרשה, קטן משל الآخر, אשר ביצע בפועל את המעשים לפני המתلون.

ג. הנאשם בחור צער. אין לו עבר פלילי זהה מאיסרו הראשון.

ד. הנאשם לקח אחריות על מעשיו. הודה בהם. וחסר זמן שיפוט ותשומות אחרות הקשורות לניהול המשפט עד תומו.

ה. הנאשם סובל מבעיה בריאותית משמעותית.

12. נוכח כל האמור, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 9 חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי, לשך 3 שנים מיום שחררו מהמאסר, שלא עבר עבירת אלימות

מסוג פשע.

- ג. אני פוסל את הנאשם מלקבול ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים.
- ד. אני פוסל את הנאשם מלקבול או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, על תנאי, למשך שנתיים.
- ה. קנס בסך 500 ₪ או 2 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם בתוך 30 יום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח סיון תשע"ז, 12 יוני 2017, בהעדר הצדדים.